

Til lovforslag nr. L 100. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 8. december 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Danske Fjernvarmeverkers Forening og
Oliebranchens Fællesrepræsentation.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet er tilhænger af, at der i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner sker en forhøjelse af energifgifterne således, at tilskyndelsen til at foretage energibesparende investeringer fastholdes, men de forslag, regeringen har fremsat om forhøjelse af energifgifterne, mere end modsvare det konstaterede fald i forbrugerpriserne, således at nettoresultatet bliver en stigning i energipriserne selv i forhold til marts/april måned 1985, hvor dollarkursen var højest.

Faktisk er forbrugerprisen på fjernvarme og elektricitet steget siden marts måned i år, mens gasprisen har været uændret. Det er således kun benzinprisen og prisen på flydende brændsel, der er faldet med henholdsvis 6 pct. og 10 pct.

Dette skal sammenholdes med de foreslåede afgiftsstigninger på 6,3 pct. af forbruger-

prisen på fjernvarme baseret på kul, 8,3 pct. på fjernvarme baseret på olie, 6,3 pct. på elektricitet, 3,4 pct. på autogas, 15,1 pct. på benzin og 8,5 pct. på flydende brændsel (fyringsgasolie).

Forslagene har således et andet formål, nemlig at begrænse forbruget generelt.

Det understreges også af, at forslagene indgår som en del af et samlet regeringsindgreb.

Mindretallet er enig i, at der er behov for en begrænsning af forbruget, men finder, at regeringsindgrebet mangler en rimelig social balance.

For så vidt angår forslagene om forhøjelse af energifgifterne kommer dette til udtryk i, at regeringen ikke har fremsat forslag om sociale kompensationer, således som den socialdemokratiske regering gjorde ved forhøjelsen af energifgifterne i 1982.

Regeringen har ikke ønsket at give tilsagn om at henstille til ligningsrådet, at fradrags-satserne for kørsel i egen bil og befordring mellem hjem og arbejdsplads for 1986 ændres under hensyntagen til forhøjelsen af energifgifterne, på trods af at satserne er fastsat under forudsætning af et vist forventet fald i energipriserne.

Endelig har regeringen gennem sin nedskæringspolitik begrænset befolkningens muligheder for at spare på energiregningen.

Det gælder også mulighederne for at skifte fra privatbilkørsel til kollektive transportmuligheder.

Nedskæringerne af bloktilskuddene har forringet mulighederne for at udbygge den kollektive trafik, og det forslag om en yderli-